

Bilag til beretn. ang. lovf. om værn for dyr.

„Det er forbudt at foretage slagtning af hornkvæg på en sådan måde, at døden fremkaldes ved forblødning, som indledes, medens dyret er ved bevidsthed.“

Forslaget omfattede således ikke slagtning af andre dyr, f. eks. svin.

Sagen gik til behandling i justitsministeriet, hvor man indhentede en udtalelse fra det veterinære sundhedsråd. Rådet gik principielt ind for, at alle slagtedy, navnlig også svin, skulle bedøves før slagtningen.

Rådets skrivelse af 15. september 1942 vedlægges som bilag.

Efter brevveksling mellem justitsministeriet og landbrugsministeriet opnåedes der tilsidst enighed om, at der burde nedsættes et udvalg til behandling af spørgsmålet.

Landbrugsministeriet tiltrådte i en skrivelse af 7. juli 1943, at justitsministeriet nedsatte dette udvalg. Dette udvalg blev imidlertid på grund af de da herskende forhold aldrig nedsat.

III. Særligt vedrørende svineslagtninger på slagterier.

Slagtning af svin foregår på de fleste danske slagterier på den måde, at dyrene, efter at være drevet ind i en fold, får en lænke fastgjort til det ene bagben, hvorefter de under stærk hylen hænges op i benet og af et stadigt rullende transportbånd, hvortil lænken er fastgjort, med hovedet nedad føres hen til den arbejder, der har til opgave at slagte dem.

Han tildeler dem et enkelt stik i den store halspulsåre, hvorefter dyret på sin videre vej gennem slagteriet forbløder og dør.

På enkelte slagterier har man indført elektrisk bedøvelse, der foregår på den måde, at svinene, før de ophænges, får anbragt en tang, hvortil der kan sluttes en elektrisk strøm, bag ved ørene eller med tangens ene kæbe bag ved det ene øre og den anden kæbe bagved øjet; hvorved det sikres, at strømmen passerer hjernen. Når strømmen sluttes, synker dyret sammen uden en lyd, og det kan da fastgøres og stikkes på sædvanlig måde.

Herved opnår man ikke blot, at det undgås at tilføje dyret unødvendige lidelser, men man undgår tillige al skrigen, ligesom dyret hænger stille under stikningen (bovstukne svin undgås) og senere under aflødningen.

Det har mod denne fremgangsmåde været fremført, at den skulle medføre, at blodudtømningen blev mindre fuldstændig.

Efter sagkyndig udtalelse bl. a. fra professor Carl Hansen fra veterinær- og landbohøjskolen og ifølge engelske oplysninger må det dog tværtimod antages, at aflødningen foregår bedre og mere fuldstændigt fra bedøvede dyr.

Det har endvidere været anført, at metoden forsinkede slagtetempoet og medførte forøgede driftsomkostninger. Den forøgelse af driftsomkostningerne, der kan være tale om, er dog ganske ubetydelig. Med hensyn til tempoet synes dette ikke at lide nogetsomhelst afbræk, når arbejderne først har vænnet sig til systemet.

De begyndervanskeligheder, der i teknisk henseende kan have været knyttet til de pågældende apparater, må nu betragtes som fuldstændigt afhjulpne.

Spørgsmålet om obligatorisk indførelse af elektrisk bedøvelse på svineslagterier blev rejst i 1934 fra veterinær-sagkyndig side i forbindelse med spørgsmålet om forskellige på slagterierne anvendte ophængningsmetoder. I en skrivelse af 6. marts 1936, der vedlægges som bilag, foreslog veterinær-direktoratet, at spørgsmålet blev gjort til genstand for undersøgelse ved et sagkyndigt udvalg. Spørgsmålet om en humanere behandling af slagterisvin blev dog ikke løst ved denne lejlighed.

I 1946 skete der en henvendelse til landbrugsministeriet fra kød- og mælkehygiejnisk forening og dyrilægeforeningen, der begge gik ind for elektrisk bedøvning ved slagtning af svin. Sagen blev den 27. november 1946, efter at være modtaget i justitsministeriet til udtalelse, sendt tilbage til landbrugsministeriet med anmodning om, at der, forinden videre foretoges, blev indhentet en udtalelse herom fra vedkommende erhvervsorganisationer.

IV. Særlig vedrørende „schächtning“.

Hermed forstås en ældgammel jødisk slagtemetode, der udføres af særligt autoriserede schächtere eller skærere, jfr. plakaten af 19. februar 1808, hvorefter slagterne i København og forstæder ikke må tillade andre end de af overrabbinerne . . . autoriserede såkaldte schächtere eller skærere at slagte hos sig det såkaldte kosher kød.